

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Komisji nr C(2004) 1812 z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Włochy na rzecz Wam spa w latach 1995-2000, w zakresie, w jakim Wam spa ją uznaje i deklaruje jako zgodną ze wspólnym rynkiem,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie wniosku-zawiadomienia Morton Machine Company Limited Komisja zadecydowała o wszczęciu formalnej procedury badania sprawy, przewidzianej w art. 88 ust. 2 WE, w odniesieniu do dwóch przypadków pomocy finansowej przyznanej przez Włochy na rzecz Wam spa w latach 1995-2000. Na mocy zaskarżonej decyzji Komisja uznała takie środki pomocowe za pomoc państwa, stwierdzając, że są one niezgodne ze wspólnym rynkiem z uwagi na naruszenie art. 87 WE.

Na poparcie skargi skarżąca wskazała na następujące naruszenia:

- naruszenie przez Komisję ogólnych zasad bezstronności, autonomii, niezależności, słuszności i prawidłowego wykonywania swoich funkcji poprzez potraktowanie w sposób nieobiektywny wniosku-zawiadomienia Morton Machine Limited i poprzez odrzucenie w powyższych okolicznościach i bez uzasadnienia propozycji ze strony Wam spa co do zwrotu różnicy pomiędzy oprocentowaniem rynkowym stosowanym wobec Wam spa w chwili otrzymania poszczególnych transz pożyczki, a oprocentowaniem zastosowanym w dwóch omawianych przypadkach pomocy finansowej;
- naruszenie przez Komisję art. 87 WE lub jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu za niezgodne ze wspólnym rynkiem środków pomocowych przyznanych na rzecz Wam spa, w zakresie, w jakim mogą prowadzić do zakłócenia konkurencji w stosunkach wewnątrzspółnotowych, pomimo, że nie mogło być mowy o istnieniu konkurencji pomiędzy Wam spa a Morton Machine Limited, jako że Wam spa nie zajmowała się ani produkcją ani wprowadzaniem do obrotu mieszanek przemysłowych, zaś Wam Engineering Limited nie była oddziałem Wam spa, lecz niezależną spółką z siedzibą w Anglii, i podlegającą prawu angielskiemu;
- naruszenie przez Komisję art. 88 ust. 2 Traktatu WE poprzez uznanie za sprzeczne z prawem środków pomocy państwa przyznanych na rzecz Wam spa w wykonaniu ustawy włoskiej, a konkretnie Ustawy nr 394 z 29/07/1981, którą Komisja uznała za zgodną z przepisami wspólnotowymi, a w każdym razie naruszenie wspólnotowej zasady pewności prawa wskutek braku przyjęcia przez Komisję jakiegokolwiek regulacji w przedmiocie pomocy na potrzeby działalności polegającej na ekonomicznej penetracji krajów nie należących do UE;
- naruszenie bądź niewłaściwe zastosowanie przez Komisję art. 87 i 88 Traktatu WE poprzez uznanie, że nie poinformo-

mowano o podstawie prawnej przyznanych środków pomocowych i poprzez uznanie ich za niezgodne ze wspólnym rynkiem jedynie na podstawie braku powyższej informacji, nie zaś w oparciu o odpowiednią ocenę merytoryczną;

- naruszenie przez Komisję art. 87 Traktatu WE oraz art. 2 lit. b) rozporządzenia WE nr 69/2001 poprzez zakwalifikowanie jako pomocy eksportowej, do której nie stosuje się zasady de minimis, środków pomocowych niezwiązanych z jakąkolwiek ilością eksportowanych produktów, lecz ze zwyczajną próbą penetracji handlowej rynków spoza UE.

Skarżąca podnosi również zarzut, że Komisja naruszyła pod różnymi względami obowiązek uzasadnienia aktów prawnych, jak również zarzut naruszenia zasad sprawiedliwości i słuszności oraz zasad prawidłowej administracji.

Skarga wniesiona dnia 3 sierpnia 2004 r. przez Królestwo Danii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-317/04)

(2004/C 262/89)

(Język postępowania: duński)

Dnia 3 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Królestwo Danii, reprezentowane przez pełnomocnika Jørgena Molde, wspieranego przez Petera Bieringa oraz Kima Lundgaard Hansena, adwokatów.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie środków przyznanych przez Danię dla TV2/Danmark
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie środków przyznanych przez Danię dla TV2/Danmark, w części dotyczącej art. 2
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie środków przyznanych przez Danię dla TV2/Danmark, w części dotyczącej art. 2, 3 i 4
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W zaskarżonej decyzji Komisja uznała pomoc, która została w latach 1995-2004 udzielona TV2/Danmark w formie opłat abonamentowych oraz innych środków, za zgodną z zasadami wspólnego rynku, za wyjątkiem kwoty 628,2 milionów DKK, która w opinii Komisji stanowi sprzeczną z normami Traktatu pomoc państwa. Królestwo Danii zostało zobowiązane do zażądania zwrotu tej kwoty od TV2/Danmark A/S.

Na poparcie złożonych wniosków rząd duński podnosi, że decyzja Komisji z dnia 19 maja 2004 r.:

- narusza istotne wymogi proceduralne;
- jest sprzeczna z art. 295 Traktatu, traktatowymi zasadami dotyczącymi pomocy państwa zawartymi w art. 87 ust. 1 oraz art. 86 ust. 2, a także protokołem dotyczącym systemu radiofonii i telewizji publicznej w Państwach Członkowskich, a także
- jest sprzeczna z rozporządzeniem Rady nr 659/1999 ⁽¹⁾ oraz dyrektywą Komisji nr 80/723 ⁽²⁾.

Na poparcie głównego wniosku o stwierdzenie nieważności rząd duński podnosi, że:

- naruszono zasadę kontrydiktoryjności, która miała konkretne znaczenie dla możliwości obrony przez rząd swego stanowiska, czego skutkiem była decyzja Komisji;
- ani opłaty abonamentowe uzyskane przez TV2, ani przychody z reklam uzyskane przez TV2 za pośrednictwem TV2-Fonden do momentu zakończenia przezeń działalności w 1997 r. nie są pomocą państwa, ponieważ nie została udzielona pomoc przy użyciu zasobów państwowych w rozumieniu art. 87 Traktatu;
- kapitał wypracowany w TV2 w latach 1995–2002 stanowi normalny zysk z wykonywania przez TV2 zadań z tytułu pełnienia misji publicznej, a nie „nadmierną kompensację”, która mogłaby być uważana za pomoc państwa, niezgodną z Traktatem;
- obliczenie przez Komisję „nadmiernej kompensacji” jest dotknięte błędem;
- nie mamy do czynienia z pomocą państwa, chociaż środki udzielone TV2 przekraczają koszty netto realizacji zadań z tytułu pełnienia misji publicznej, ponieważ udzielone środki nie zostały w rzeczywistości użyte do subsydiowania skróconego (pokrywanie kosztów jednego rodzaju prowadzonej przez przedsiębiorstwo działalności gospodarczej przychodami pochodzącymi z innego rodzaju działalności) działalności komercyjnej TV2 i z tego powodu nie zakłócają konkurencji;
- środki publiczne ewentualnie przekazane TV2 mogą zostać uznane za udzielone zgodnie z testem prywatnego inwestora przeprowadzonym w warunkach gospodarki rynkowej, a zatem nie była to pomoc państwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999 str. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji (WE) nr 80/723/EWG z dnia z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi (Dz.U. L 195 z 29.7.1980 str. 35).

Skarga wniesiona dnia 27 lipca 2004 r. przez Port Support Customs Rotterdam BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-319/04)

(2004/C 262/90)

(Język postępowania: niderlandzki)

Dnia 27 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Port Support Customs Rotterdam BV z siedzibą w Rotterdamie (Królestwo Niderlandów), reprezentowany przez T. M. Jansena.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 18 maja 2004 r.,
- nakazanie pozwanej, by przedstawiła skarżącemu informacje i przesłała kopię dokumentów, o których udostępnienie wnioskował.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wystąpił o dostęp do sprawozdania służbowego Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) dotyczącego obuwia i wyrobów tekstylnych pochodzących z Kambodży. Uzyskał on tylko częściowy dostęp do sprawozdania i wobec tego wystąpił również o uzyskanie dostępu do nieujawnionych części sprawozdania. Dostępu tego nie uzyskał.

Na poparcie swojego wniosku skarżący wskazuje na naruszenie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. ⁽¹⁾ Skarżący wskazuje, że Komisja nie udzieliła odpowiedzi na jego wniosek potwierdzający.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 43.

Skarga wniesiona 29 lipca 2004 r. przez Air Bourbon przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-321/04)

(2004/C 262/91)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 29 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez société Air Bourbon, z siedzibą w Sainte-Marie, Reunion (Francja), reprezentowaną przez Sauvera Vaisse'a, adwokata.